

**ACORD 79/2025, de 2 de juliol, del Ple del  
Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

**Informe previ en relació amb l'assignació de capacitat del canal múltiple  
addicional de televisió digital amb cobertura territorial a Catalunya (exp. 1-  
PREVI-2025)**

---

El 20 de maig de 2025 ha tingut entrada (registre núm. 9033/71489) en el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) un ofici del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya de sol·licitud d'informe en relació amb l'assignació de capacitat del canal múltiple (MUX) addicional de televisió digital terrestre amb cobertura territorial a Catalunya.

Aquesta assignació s'instrumentalitzarà mitjançant un acord del Govern i un conveni de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la Corporació Ràdio i Televisió Espanyola, SME (RTVE), les propostes dels quals s'adjunten a l'ofici de sol·licitud.

De conformitat amb la lletra a de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, el CAC, en l'àmbit de la seva actuació, té, entre altres funcions, la d'elaborar informes i dictàmens a iniciativa pròpia o a instància del Parlament o del Govern.

Així mateix, l'apartat 1 de l'article 18 en relació amb la lletra h de l'article 111 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, preveuen que el CAC informará amb caràcter previ sobre l'elaboració i aprovació, per part del Govern, dels plans tècnics de la ràdio i de la televisió a Catalunya.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

**ACORD**

1. Aprovar l'Informe previ en relació amb l'assignació de capacitat del canal múltiple (MUX) addicional de televisió digital amb cobertura territorial a Catalunya, de conformitat amb el que estableixen la lletra a de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (LCAC), i l'apartat 1 de l'article 18 en relació amb la lletra h de l'article 111 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA), que s'incorpora com a annex a aquest acord.

2. Trametre aquest acord al Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 2 de juliol de 2025

Xevi Xirgo i Teixidor  
President

Enric Casas i Gironella  
Conseller secretari

## INFORME

**Ref. exp.:** 1/Previ/2025

**ASSUMPTE:** Informe previ en relació amb l'assignació de capacitat del canal múltiple addicional de televisió digital amb cobertura territorial a Catalunya

---

### Fets

**1r.** El 20 de maig de 2025 ha tingut entrada (registre núm. 9033/71489) en el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) un ofici del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya de sol·licitud d'informe en relació amb l'assignació de capacitat del canal múltiple (MUX) addicional de televisió digital terrestre amb cobertura territorial a Catalunya.

S'adjunta, a l'ofici, una proposta d'acord del Govern per a l'assignació del 50% de la capacitat del MUX addicional esmentat a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) per a les seves emissions en ultra alta definició (UHD) i del 25% a la Corporació Ràdio i Televisió Espanyola, SME (RTVE), per a l'emissió d'un programa durant un període de 15 anys d'acord amb les condicions que s'estableixen en el Conveni de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la RTVE, el projecte del qual també s'adjunta.

Així mateix, en la proposta d'acord del Govern s'acorda, també, reservar la capacitat restant del MUX addicional esmentat (el 25%), per a la seva gestió privada.

**2n.** La concessió per a l'explotació del MUX de televisió digital terrestre (TDT) a què es refereix la proposta d'acord esmentada, va ser adjudicada per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya d'1 d'agost de 2003 a Emissions Digitals de Catalunya, SAU (EDICA), i posteriorment transformada en llicència per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual mitjançant l'Acord 193/2010, de 28 de juliol, del Ple del CAC.

**3r.** Mitjançant l'Acord 122/2023, de 15 de novembre, el Ple del CAC va extingir la llicència titularitat de la societat EDICA a què fa referència el fet 2n. esmentat més

amunt, per trobar-se incursa en la causa d'extinció que preveia la lletra a de l'apartat 2 de la clàusula novena del contracte concessional. Aquest acord ha esdevingut ferm.

## **Consideracions formals**

### **Proposta de conveni entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la Corporació Ràdio i Televisió Espanyola, SME (RTVE)**

El capítol VI del títol preliminar de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP), regula els convenis administratius, en sistematitza el marc legal i la tipologia, i n'estableix els requisits (contingut mínim, tipus, durada i extinció).

Concretament, l'apartat 1 de l'article 47 de la LRJSP defineix els convenis com a acords amb efectes jurídics adoptats per les administracions públiques, els organismes públics i entitats de dret públic vinculats o dependents, o les universitats públiques entre si o amb subjectes de dret privat per a un fi comú. Així mateix, exclou de la figura dels convenis, els protocols generals d'actuació o instruments similars que comportin meres declaracions d'intencions de contingut general o que expressin la voluntat de les administracions i parts subscriptores per actuar amb un objectiu comú, sempre que no suposin la formalització de compromisos jurídics concrets i exigibles.

D'altra banda, determina que els convenis no poden tenir per objecte prestacions pròpies dels contractes. En aquest cas, la seva naturalesa i el seu règim jurídic s'han d'ajustar al que preveu la legislació de contractes del sector públic.

Analitzades les clàusules del projecte de conveni tramès, es posa de manifest que s'adopta entre dos ens públics: l'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de la Presidència, i RTVE, amb la finalitat de formalitzar compromisos jurídics concrets i exigibles. D'altra banda, l'objecte del conveni no és una prestació pròpia d'un contracte. En efecte, l'objecte és la consecució d'uns objectius comuns i compartits mitjançant la participació d'ambdues parts signants, a l'efecte d'assolir un resultat conjunt i, per tant, no té caràcter contractual.

Així, doncs, la proposta de conveni s'ha de considerar un conveni interadministratiu de col·laboració, és a dir, el que signen dues o més administracions públiques, o bé dos o

més organismes públics o entitats de dret públic vinculats o dependents de diferents administracions públiques, i que poden incloure la utilització de mitjans, serveis i recursos d'una altra administració pública, organisme públic o entitat de dret públic vinculat o dependent, per a l'exercici de competències pròpies o delegades (lletra a de l'apartat 2 de l'article 47 de la LRJSP).

També compleix amb les exigències que estableix l'article 48 de la LRJSP, ja que la seva subscripció té com a finalitat que l'Administració de la Generalitat de Catalunya garanteixi en favor de RTVE la disponibilitat de la capacitat d'espai radioelèctric corresponent a un programa del canal múltiple autonòmic per a l'emissió d'un canal de televisió digital terrestre gestionat per aquesta corporació, durant un període de 15 anys.

D'altra banda, pel que fa al finançament, no s'hi preveuen transferències econòmiques entre les parts, què assoliran els costos derivats de les seves obligacions respectives (clàusula quarta).

Quant al contingut, l'article 49 de la LRJSP determina les matèries que configuren el contingut mínim dels convenis i la proposta inclou aquestes matèries tot determinant els subjectes que subscriuen el conveni, la capacitat jurídica amb què actuen i la competència en la qual es fonamenta la seva actuació i, a més, incloent en els seus pactes els aspectes següents:

- Objecte del conveni (clàusula primera).
- Incompliment de les obligacions i els compromisos assumits per cadascuna de les parts (clàusula novena).
- Mecanismes de seguiment, vigilància, interpretació i control de l'execució del conveni i dels compromisos adquirits pels signants (clàusula cinquena).
- El règim de modificació del conveni (clàusula setena).
- Termini de vigència, que s'estableix per quatre anys, amb possibilitat de prorrogar-lo per quatre anys més (clàusula sisena). Aquesta previsió s'adequa a les regles que estableix la lletra h de l'article 49 de la LRJSP.

Finalment, cal també constatar l'adequació de la proposta en relació amb la seva extinció (article 51 de la LRJSP), tot i que no s'hi preveuen expressament els efectes de la resolució a què fa referència l'article 52 de la LRJSP.

## **La planificació de l'espai radioelèctric a Catalunya: informe del CAC**

En aquest context, cal analitzar si l'eina triada pel Govern (un acord) és l'adequada, des d'un punt de vista formal, per a la planificació de l'espectre radioelèctric, de conformitat amb les previsions de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA).

Concretament, en el seu article 17, la LCA estableix que la planificació i la gestió de l'espai radioelèctric s'han de considerar un element instrumental de l'activitat de la comunicació audiovisual per fer efectiva la prestació d'aquests serveis.

En aquest sentit, la lletra h de l'article 111 (competències del Govern), en relació amb l'apartat 1 de l'article 18 (planificació de l'espai radioelèctric) de la LCA, preveu que correspon al Govern de la Generalitat elaborar i aprovar els plans tècnics de la ràdio i televisió a Catalunya.

El caràcter instrumental de la planificació i la gestió de l'espectre radioelèctric per part de la Generalitat de Catalunya, atesa la seva condició d'element necessari i previ per a l'exercici de les competències autonòmiques en matèria de mitjans de comunicació, ha estat declarat conforme amb el marc vigent de distribució competencial per la STC núm. 78/2017, de 22 de juny, que va resoldre el recurs d'inconstitucionalitat promogut pel president del Govern de l'Estat contra diversos preceptes de la LCA.<sup>1</sup>

Concretament, el fonament jurídic 5 d'aquesta sentència determina que:

«[...] los planes técnicos elaborados por la Generalitat de Cataluña para ordenar su política audiovisual deben tener en cuenta las determinaciones del estado, porque tales determinaciones –especialmente en los casos de prestación del Servicio de comunicación audiovisual por ondas electromagnéticas– constituyen presupuesto del ejercicio de la competencia autonómica, dada la especial relación que se establece entre la autorización de uso del espectro y la autorización audiovisual. [...]

[...]

---

<sup>1</sup> En el mateix sentit, STC núm. 86/2017, de 4 de juliol, resolent el recurs d'inconstitucionalitat interposat per cinquanta diputats del Grup Parlamentari Popular del Congrés dels Diputats, contra diversos preceptes de la LCA

La expresión “planes técnicos de radio y televisión” [*consignada a l’apartat 1 de l’article 18*] no debe entenderse como una traslación mimética de los instrumentos de planificación estatal del espectro radioeléctrico [...] –en concreto los planes técnicos nacionales de radiodifusión sonora y de televisión–, encuadrados éstos últimos en el ámbito material de las telecomunicaciones, sino como la plasmación de la política audiovisual diseñada por la Generalitat en el marco de sus competencias en materia de Servicios de comunicación audiovisual social, ex artículo 146.1. EAC [*Estatut d’autonomia de Catalunya*].»

De conformitat amb la interpretació jurisprudencial exposada, la formalització de la planificació que la lletra *h* de l’article 111 de la LCA atribueix al Govern de la Generalitat no ha d’adoptar necessàriament la forma d’un pla tècnic, com en resultaria d’una interpretació literal, i, per tant, l’adopció d’un acord es considera adequat i coherent amb les previsions legals per assolir els objectius plantejats: assignació d’espai (50% del MUX addicional) per a la gestió directa per part de la CCMA; assignació d’espai (25% del MUX addicional) per fer efectiva l’emissió d’un programa per part de RTVE en els termes i les condicions que s’incorporen en la proposta de Conveni, i reserva de la resta de l’espai disponible (25% del MUX addicional) per a la seva gestió privada.

Finalment, tant l’apartat 1 de l’article 18 com la lletra *h* de l’article 111 de la LCA preveuen que el CAC emeti un informe previ d’aquesta planificació.

L’apartat 1 de l’article 146 de l’EAC estableix amb caràcter general la competència de la Generalitat de Catalunya sobre els mitjans de comunicació social. Més concretament, la lletra *b* d’aquest precepte estatutari atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida sobre la “regulació i el control dels serveis de comunicació audiovisual que utilitzin qualsevol dels suports i de les tecnologies disponibles dirigits al públic de Catalunya, i també sobre les ofertes de comunicació audiovisual, si es distribueixen al territori de Catalunya”.

L’article 82 de l’EAC reconeix el CAC com l’autoritat reguladora independent en l’àmbit de la comunicació audiovisual pública i privada, que actua amb plena independència del Govern de la Generalitat en l’exercici de les seves funcions.

La LCA, a banda de configurar el CAC com l’autoritat independent de regulació de la

comunicació audiovisual de Catalunya, li atribueix les funcions que detalla l'article 115 de la mateixa norma, amb la finalitat de vetllar pel compliment de la normativa aplicable als prestadors de serveis de comunicació audiovisual de gestió pública i privada.

De conformitat amb aquestes previsions, cal contextualitzar la competència del CAC en l'emissió de l'informe sol·licitat, el qual cal considerar que s'emet en compliment del que estableix la lletra a de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (LCAC),<sup>2</sup> en relació amb l'apartat 1 de l'article 18 i la lletra h de l'article 111 de la LCA.

### **Consideracions substantives**

En relació amb la sol·licitud efectuada per la CCMA al Govern per fer possible que TV3 emeti la seva programació en la tecnologia d'ultra alta definició (UHD) (cinquè paràgraf del projecte d'acord del Govern tramès pel Departament de la Presidència), el CAC entén com una futura millora tecnològica el fet que la CCMA tingui la possibilitat d'emetre la seva programació en la tecnologia UHD. Efectivament, el Reial Decret 250/2025, de 25 de març, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la televisió digital terrestre (PTNTDT), permet planificar de manera més precisa l'espai radioelèctric i incloure-hi la tecnologia de transmissió DVB-T2. És evident que aquesta serà una adaptació que s'haurà de fer de manera gradual mentre tots els espectadors no disposin de la tecnologia adequada en els seus aparells receptors, i és per això que es preveu un període de simultaneïtat d'emissions durant un cert temps, de la mateixa manera que es va produir en el pas de la TDT a la HD. La utilització per part de la CCMA d'aquest espai –corresponent al 50% del múltiple, segons la proposta d'acord– facilitarà que els canals públics puguin fer el pas tecnològic, que d'altra manera no es podria produir.

Quant a la proposta de conveni entre el Govern i RTVE, consta de deu clàusules: objecte (clàusula primera); obligacions de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (clàusula segona); obligacions de RTVE (clàusula tercera); finançament (clàusula quarta); comissió de seguiment (clàusula cinquena); vigència (clàusula sisena);

---

<sup>2</sup> La lletra a) de l'article 10 de la LCAC estableix que "El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en l'àmbit de la seva actuació, té les funcions següents: a) Emetre un informe previ pel que fa als avantprojectes de llei i els projectes de disposicions de caràcter general que continguin normes relatives al sector audiovisual i llurs modificacions eventuais, i també elaborar informes i dictàmens a iniciativa pròpia o a instància del Parlament o del Govern. (...)".

modificació (clàusula setena); règim d'extinció i resolució del Conveni (clàusula vuitena); incompliment de les obligacions i els compromisos assumits (clàusula novena), i règim jurídic i jurisdicció aplicables (clàusula desena).

L'objecte de la proposta és establir els termes de la col·laboració entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i RTVE “per a la reserva d'espai al canal múltiple digital autonòmic disponible, a fi de permetre la difusió de continguts audiovisuals en llengua catalana a través d'un programa gestionat per RTVE, en el marc del servei públic audiovisual estatal” (clàusula primera).

En el marc del servei públic audiovisual estatal, l'article 3 de la Llei 17/2006, de 5 de juny, de la ràdio i la televisió de titularitat estatal, atribueix a la Corporació RTVE la gestió del servei públic de ràdio i televisió titularitat de l'Estat, i, en concret, en l'exercici d'aquesta funció de servei públic, la promoció de la “cohesió territorial, la pluralitat i la diversitat lingüística i cultural d'Espanya” (lletra e de l'apartat 2).

Així, d'acord amb la clàusula tercera de la proposta de conveni, RTVE assumeix l'obligació d'emetre, en el canal (programa) reservat, continguts audiovisuals en llengua catalana per promoure la diversitat cultural i lingüística.

Tanmateix, cal posar en relleu que el compromís d'emetre el 100% de la programació en català s'assolirà en un termini màxim de dos anys des de la data d'inici de les emissions (apartat 2 de la clàusula tercera de la proposta de conveni). D'entrada, aquest Consell considera poc ambiciós l'objectiu inicial d'aquesta clàusula 2, quan s'afirma que “abans de finalitzar el primer any, les emissions en català comprendran almenys el 60% del total”. Aquesta clàusula estableix en definitiva que al 60% d'emissions en català pot no arribar-s'hi fins poc abans del primer any de la posada en marxa del nou canal, i que durant gairebé dotze mesos no hi ha un mínim establert.

En un altre ordre de qüestions cal assenyalar que la proposta de conveni es limita a consignar una obligació genèrica d'emetre una programació “per promoure la diversitat cultural i lingüística en l'àmbit del servei públic de comunicació audiovisual”, sense més concreció. En aquest sentit, no se'n desprèn el tipus de continguts que es pretenen emetre, ni el *target* d'audiència al qual puguin anar adreçats, com tampoc la quantificació de la inversió en producció d'aquests continguts, dades que són especialment significatives, tenint en compte que, en qualsevol cas, han de respondre a la finalitat

d'enriquir i incrementar la diversitat de l'oferta actual de la televisió digital terrestre a Catalunya, així com fomentar l'impuls de la indústria audiovisual catalana.

A parer d'aquest Consell, la creació d'un nou canal d'àmbit català hauria d'anar vinculat a uns compromisos no només en llengua, sinó també en programació, de la mateixa manera que es faria si aquest espai radioelèctric s'atribuís via concurs a un prestador privat que volgués iniciar unes emissions, al qual, sense cap mena de dubte, se li valoraria la seva proposta de continguts en el marc de l'espai audiovisual català.

Cal deixar constància que la previsió d'avaluació i seguiment de l'impacte cultural i social de les emissions, prevista com a mecanisme de seguiment de l'execució del conveni – apartat quart de la clàusula tercera –, no pot anar en detriment de la tasca d'avaluació contínua de la qualitat del servei públic, la pluralitat, i el compliment de la normativa audiovisual, com a competències del CAC, a l'empara del que estableixen la LGCA i la LCA.

El Consell també vol deixar constància que prèviament a la petició de l'informe preceptiu, aquest organisme ha tingut coneixement a través dels mitjans de comunicació i de les declaracions de membres del Govern català de la posada en funcionament del canal i fins i tot de la data d'inici de les seves emissions, i que va ser per aquest motiu que en data 4 de febrer d'enguany va trametre un ofici al secretari de Mitjans de Comunicació i Difusió, senyor Carles Escolà i Rivas, en què li demanava més informació, per si es disposava de la referida als continguts o a la inversió prevista. A la data d'emissió d'aquest informe, no s'ha rebut més informació.

En definitiva, cal fer palès que tota aquesta manca d'informació no ens permet valorar de manera adequada si es podran assolir els objectius plantejats (garantir l'emissió de continguts audiovisuals en llengua catalana tot promovent la diversitat cultural i lingüística en l'àmbit del servei públic de comunicació audiovisual), que, en definitiva, són els que justifiquen l'assignació d'una part de la capacitat del MUX referenciat.

En tot cas, el Consell considera positiu un increment de l'oferta audiovisual adreçada als espectadors catalans, en especial si aquesta oferta s'emet en llengua catalana.

I és per això que vol deixar constància de la possibilitat, en aquest cas no plantejada pel

Govern, de destinar una part del MUX a la reciprocitat amb els canals públics del País Valencià i de les Illes Balears, Àpunt i IB3, una reivindicació de l'audiència de fa molts anys. Aquesta seria igualment una nova millora en l'oferta per als espectadors no només quant a canals sinó també en l'oferta de continguts audiovisuals en llengua catalana i el foment de la diversitat cultural en l'espai comunicacional compartit.

Finalment, també es vol deixar constància que la petició de l'informe preceptiu s'ha traslladat a aquest organisme justament en el moment en què s'està realitzant l'anàlisi i les reflexions prèvies per a complir l'acord 79/2024, de 25 de setembre, del ple del CAC, d'inici dels treballs per a l'adjudicació del MUX. El Consell considera que cal preservar l'essència inicial del MUX privat i, efectivament, destinar una part de la seva gestió a prestadors privats. És evident que la gestió del MUX sencer -això és, dels quatre canals existents fins ara ha comportat dificultats tècniques i econòmiques des que es va crear i fins que s'ha extingit. Tal com assegura el Govern mateix en el darrer paràgraf de la proposta d'acord, la gestió d'un sol canal per part d'un operador privat "resulta, en termes generals, més viable tècnicament i econòmicament que la gestió de la totalitat del múltiple". Aquesta és una situació nova, sense antecedents clars, atès que fins ara el MUX s'adjudicava sencer. Seria raonable que si existeix una oferta privada de TDT aquesta no acabés essent finalment per a un sol operador –és a dir, un sol canal– per no limitar la competència privada, i que s'analitzés la possibilitat tècnica d'ofertar dos canals privats independents, si més no en la fase 2 (PTNTDT). D'aquesta manera, l'essència inicial del MUX privat quedaria definitivament preservada.

## **Conclusions**

De conformitat amb les consideracions anteriors i en compliment de les previsions de la lletra a) de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (LCAC), en relació amb l'apartat 1 de l'article 18 i la lletra h) de l'article 111 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (LCA), el CAC emet aquest Informe sobre l'assignació de capacitat del canal múltiple (MUX) addicional de televisió digital amb cobertura territorial a Catalunya.

Barcelona, 2 de juliol de 2025